

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r. 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Víctor Maceda,
Joan M. Oleaque.
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*),
Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Redacció de Perpinyà: Sebastià Girard.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert Clo-
sas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estap-
pe, Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Pere Gimferrer, Ma-
nuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí,
Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel
Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard (Ca-
talunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Mar-
quès (Menorca), Anna Sáez (Lleida), Toni Solanelles
(Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera (EL TEMPS
d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau
Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello,
Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Laia Campos, Marc
Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, An-
toni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Cli-
ment, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Cor-
bera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Ma-
nuel Garcia, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier
Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Ja-
kupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina,
Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent
Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdéu,
Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís
Muntané, Gustau Munoz, Joan Nebot, Toni Payà, Ri-
card Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de
Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi Se-
bastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni
Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip
Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo
Trigo, Manuel Valencia, Àlvar Valls, Melissa Velert,
Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*docu-
mentació*).
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta (Bar-
celona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneira, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

*Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.*

“**I** **E**s mi Scatergoris y me lo llevo!” Com en l’anunci de televisió Alejandro Font de Mora, conseller de Cultura, Educació i Esport de la Generalitat valenciana, es va presentar a la reunió del ple de l’Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), el passat 22 de desembre, per recordar de qui és el tauler. Abans que es posara a sobre de la taula, per a la posterior votació, el dictamen sobre el nom de la llengua elaborat per una comissió de la mateixa AVL –i que segons tots els indicis havia d’avaluar la denominació “català/valencià” per a ser utilitzada més enllà dels límits territorials del País Valencià–, Font de Mora va irrompre a la sala i va llegir un comunicat del Consell per explicitar que l’AVL “no pot de *motu proprio* emetre dictamen sobre el nom i entitat de la llengua”, bo i amenaçant l’AVL d’emprendre “les actuacions legals i legislatives pertinents a fi d’evitar” un “dany per a la societat valenciana”. Després d’aquesta intervenció, Ascensión Figueres, presidenta de l’AVL i militant el PP, suspensió el ple.

Davant d’aquest trist espectacle –que, dit siga de passada, superava qualsevol previsió–, cal preguntar-se, d’entrada, en quina posició queda una institució que es proclama acadèmica i que ja va naixer amb els peus de fang de la dependència política com a handicap que n’ha determinat finalitats i actuacions. O, fins i tot, i a la llum dels interessos partidistes que mouen els fils de l’ens, quin sentit té la seua existència.

No són aquests, tanmateix, els únics interrogants que hi ha a sobre de la taula: potser cal preguntar-se igualment fins a quin punt valen la pena les concessions que s’han fet fins ara, i sempre de la mateixa banda, en nom d’un “consens” que suposadament havia de desactivar definitivament l’espiral que converteix intencionadament la llengua en font de conflicte. En la pràctica, les mitges solucions tampoc no duen enlloc (o a cap lloc que signifiqui tranquil·litat per a una llengua que reclama normalització i accions a favor del seu ús, i no pas veure’s permanentment conflictivitzada i minoritzada): la proposta d’anomenar la llengua “valencià” en un territori, “català” en d’altres i “valencià/català” quan haja d’eixir de casa, a més d’obrir un perillós camí devers una territorialització onomàstica que, donades les circumstàncies, ben fàcilment podria acabar creant dues llengües per a dos noms, ni tan sols ha permès frenar el conflicte polític al voltant de l’idioma, ja que no és acceptada per aquells qui han instigat el desgavell (que no han variat, ni pretenen variar ni un mil·límetre els seus plantejaments).

Potser és hora de deixar-se de jocs i tornar a la nostra llengua la dignitat que mereix. Saber que la qüestió de noms fa temps que ha estat resolta per la racionalitat, la ciència, la pràctica i, fins i tot, la jurisprudència de l’estat (cas del Tribunal Constitucional): “català” és la denominació general i acadèmica i, “valencià”, la denominació particular que recull l’Estatut d’Autonomia del País Valencià. Ambdues denominacions són vàlides. I no excloents. Ras i curt. I clar.

(Nota: A l’hora de tancar aquesta edició, 22 de gener, dimecres, no s’havia produït cap dimissió al si de l’AVL).

Als nostres lectors

Un tema tan delicat com l’eutànasia, que afecta alhora la llibertat personal i les creences, tant de malalts com de metges, no deixa mai de tenir actualitat. Ara que l’Església espanyola s’ha tornat a posicionar en contra i que, al contrari, França ha tramitat una llei per facilitar la “mort assistida”, fem un repàs de la legislació sobre l’eutànasia en diversos països europeus i, sobretot, a Suïssa: el país dels Alps permet, amb condicions molt determinades, el “suïcidi assistit” i una de les associacions suïsses, Dignitas, ha esdevingut la destinació de molts malalts que volen posar fi a la seva vida, amb la garantia que no patiran.

Aquesta setmana també publiquem “Uralita, la rebel·lió dels oblidats”, l’article guanyador del IV Premi Ramon Barnils de Periodisme d’Investigació, un documentat reportatge sobre els efectes de la contaminació per amiant –un dels residus que produïa la fàbrica Uralita– en els veïns de Cerdanyola, al Vallès Occidental. **Àlex Milian**